

Momenten van diaconale bezinning

Mattheüs 19: 16-22

'Verkoop wat u hebt, en geef het aan de armen ...' (Mattheüs 19: 21)

Bijpassende berijmde psalm: 51 vers 5

Het zal maar gebeuren. Dat er een gemeentelid naar de diaconie komt om te vragen wat hij moet doen om het eeuwige leven te beërven. Antwoordt u dan (uiteindelijk) ook: verkoop uw bezit en geef het aan de armen?

Een hemels antwoord

Een mooi praktisch diaconaal antwoord. Of is dat is nog maar de vraag? Zouden wij niet veel eerder andere opdrachten geven? Opdrachten die gaan over het kennen van je eigen zonde en daarmee naar de Here gaan? Om aan Hem te erkennen dat wij het zelf niet kunnen, dat we Zijn genade nodig hebben?

De jongeling vraagt wat hij moet doen om het eeuwige leven te hebben. In onze ogen vraagt dat geen aards maar een hemels antwoord.

Geboden

De Here Jezus begint er wel mee, met antwoorden geven die gaan over het verzamelen van schatten in de hemel. De jongeling krijgt de opdracht om zich te houden aan de geboden en het samenvattende gebod 'u zult uw naaste liefhebben als uzelf'. In dit laatste zit al een opstapje naar de opdracht 'verkoop wat u hebt ...'

Maar de jonge man is misschien zo vol van zijn eigen kunnen dat hij gemakkelijk zegt 'Al deze dingen heb ik in acht genomen ...' Hij blijft zelfs doorvragen. Heeft hij wel goed in de gaten wat hij aan het doen is?

Slechts één ding

Leidt de Here Jezus hem misschien voorzichtig naar de enige vraag die hij zou moeten stellen? De vraag: 'Wat ontbreekt mij nog?'

Dan is daar het antwoord van de Here Jezus dat de jongeling als een steen op de maag komt te liggen. Eerlijk gezegd, dat zou het bij ons ook doen. De Here Jezus vraagt de jongeling om Hem in zijn armoede als leerling te volgen. De jonge man is bijna volmaakt. Eén ding zit hem nog in de weg: hij zit vast aan zijn bezit. Daarom krijgt hij dit antwoord van de Here Jezus. Als hij zich wil binden aan Jezus Christus moet hij zijn band met zijn bezit opgeven. Dan zal hij een schat in de hemel hebben.

(Gespreks)vragen

1. Wat ontbreekt u *als diaconie* nog? Met andere woorden: wat verhindert u om *als diaconie* (volmaakt) de naaste te kunnen dienen?
2. Wat zou de Here Jezus tegen u zeggen? 'Verkoop wat u hebt?' Of is het anders dat u in de weg staat om Hem zonder belemmering te volgen?
3. Hoe kunt u hierin een voorbeeld zijn voor de gemeente en zo de gemeenteleden toerusten?